

Sama

Jana Kirschner

Sama samučička
ako holubička,
čierna ako tuha,
na papieri šmuha.

Život ako pieseň,
smutná, dlhá jeseň,
ach, tie clivé noty,
klepocú jak boty.

Kolíše sa luna,
v srdci praská struna,
v očiach bledé hviezdy,
zdá sa, že sa brieždi.

Ticho v ušiach písa,
prázdna ako miska,
duša moja čierna,
sama sebe verná ...

Sama samučička,
úplne malička,
ako loďka v mori
túžba vo mne horí.

Život bez radosti,
bielej nevinnosti,
ach, tak ako žiadna
bolí láska zradná.

Kolíše sa luna,
v srdci praská struna,
v očiach bledé hviezdy,
zdá sa, že sa brieždi.

Ticho v ušiach písa,
prázdna ako miska,
duša moja čierna,
sama sebe verná ...

Sama samučička,
ako holubička,
čierna ako vrana,
svetom letí sama.

Vetry vo mne vyjú,
melódiu divú,
smejú sa jak diabli,
vlci vo mne hladní.

Kolíše sa luna,
v srdci praskla struna,
z uší lieta perie,
duch sa z tela derie.

V diaľke bijú zvony,
zachveli sa stromy,

duša moja mladá,
hlúpa a pohabá ...

Sama samučičká,
moja je dušička,
ako jabloň planá,
nepomilovaná.

Nechcená,
nepekná,
nemilá,
neškriepna,
z mrchavého zrna,
osamelá srna.

aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ...

Život ako rieka blúdi,
krúti sa, krúti,
ako v rukách klzký, čierny úhor.

Ako nitky zapletá sa osud človeka,
no ak máš strach, to kúzlo nikdy neodhalíš.

Šťastie ako vôňa orgovaniu vyprchá.
Hej, na to pamätaj.
Je to iba ilúzia ...

aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ...

Jak nad komínom dym,
za zvuku mandolín,
v ústrety slnku poletím ...